

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

STJERNGOSSEN.

Illustrerad Jul-Muntrationstidning.

Onsdagen den 24 December 1862.

Prenumeration å denna tidning, som utkommer hvarje helgfri Jul-afton, emottages af kolportörerna, äfvensom å tidningens försäljningsställen, mot den obetydliga afgiften af 25 öre för återstående delen af året. Lösa nummer kosta lika mycket, det är ju icke mera än billigt. Utdelningen sker hufvudsakligast genom kolportörer, som lofvat bära tidningen på sina händer. Eljest finnes den att tillgå i stadens boklädor samt å de flesta vanliga tidningsutdelningsställen. — Annonser som önskas införda i detta nummer kommer man försent med; bättre lycka nästa gång, sa' Jacob Ärlig.

Minneslista

Onsdagen den 24 December.

Butikerna stängas så tidigt, att handelsbiträdena äfven kunna få glädja sig af julaftonen.
Julgranen tändes ej förrän ljus blifvit satta i densamma. Lämpliga prydnader att hänga deri äro Napoleon och Pallavicino.
Jullockarna komma icke i år att besöka andra ställen än der de hafva något att uträtta. Genom miss-tåg härvid blifva hvarken de eller värdarne trak-terade.
Julklapparne öppnas försigtigt: deri kan möjligen gömma sig en helvetesmaskin å la Andersson.
Lutiskan och gröten ätes varsamt, men framförallt med appetit. På den förra glömmo man ej att taga de femton dropparne, och på den senare vare man ej för het. Ris kan hafva menliga följder.
Gasen kommer icke att brinna längre än vanligt, ehuru polisen kommer att utsträcka tioslaget till kl. 12.
Eldsvada blifver ej arrangerad. Atminstone har man kommit öfverens derom i Masthugget och i Ma-jorna.
Våra läsare som hvaroch en efter läsningen af Stjerngossen.

ANMÄLAN.

"Stjerngossen? Hvadan detta namn på en tidning, som utgifves julaftonen?"

Med fästadt afsende på, att Stjerngos-sarne först vid Trettondedagsafton bruka visa sig, hafva utan tvifvel våra lyckliga abbon-ter full rättighet till ofvanstående halft spets-fundiga fråga.

Redaktionen är derföre skyldig ett svar och en redogörelse, hvilka hon, varande minst lika tillgänglig för förnuftiga invändningar som t. ex. "Vaktaren", anser desto mera befogade som intet af det bestående bör eller kan ändras, utan att man för rubningen uppgifver sina goda skäl. Det är dock derföre ej sagdt, att förnuftiga skäl alltid åstadkomma önskvärda förändringar. Vore det endast uppgifvande af de goda skälen, som behöfdes, så hade Sverige långt före detta mistat sitt fyrkammar-system och slitit bandet mellan staten och kyrkan, m. m. Konsten är just att i angenäma bon-bons lura de goda skälen in i de gensträfviga patienter, hvilka skola botas. Sedan dessa bonbons väl blifvit sväljda göra de nog sin vederbörliga verkan, och den åsyftade helso-samma och önskvärda förändringen till något bättre går lätt och ledigt för sig samt efter-trädes af belåtenhet och tillfredsställelse.

Det kan synas som ett helgerån, att med djerf hand ingripa i de gamla plägsederna och traditionerna för julens firande, och Redaktionen uppfyller derföre ej allenast sin pligt, utan handlar äfven som en gentleman då hon straxt i början söker att redogöra för den qvistiga omständigheten, hvarföre Stjern-

gossen anno mundi MDCCCLXII p. n. Chr. visar sig å vår horisont 14 dagar tidigare än vanligt.

Det är ej alltid här i lifvet så lätt att uppgifva skäl hvarföre det eller det inträffar. Hvarföre höjdes t. ex. nyligen detta skrän mot ett hjernspöke, kalladt en Sparre-Bildt-Björcks-ministere, långt innan man ännu sett röken af densamma? Hvarföre svallade man med yttersta domens anmalkande vid sista to-tala solförmörkelsen? Fantasier och hugskott äro så ofta skälen för handlingarne och grund-beståndsdelen i omdömena. Bättre skäl hade man, när man nyligen höjde sitt oväsande mot justitiarien Rosén ännu innan denne fått visa, att ingen rättvisa finns i Waxholm, eller mot majoren Stjernsvärd innan denne tillfulto godt-gjort, att man kan vara minor på Riddarhu-set, ehuru man är major såväl i egen som i andras ladugård. Fast man står i spetsen för en högst anseelig tjerntropp och kan dra-ga sig inom en sköldborg af oräkeliga fibun-klar och turbinjetjorner, är det derföre ej gifvet, att man i opinionen skall komma sig upp i smöret ehuru man slår omkring sig och ar-betar i den adliga gräddan.

Att genom framdragande af bevis öfver att "händelser hänt" utan att man kunnat uppgifva nöjaktiga skäl derför, vore dock att begagna ett indirekt bevisningssätt. Om vi ej hade bättre, skulle detta visserligen kom-ma oss lika bra tillhands som delikatessen mot främmande gäster kom Dagligt Allehanda till pass, då hon skulle rentvå sig i fråga om presidenten Harbitz' tal i Falköping vid jern-vägsinvigningen. Men vi ämna som sagdt begagna oss af ett annat bevisningssätt, nem-l. det direkta, hvilket dessutom medför en mängd stora fördelar, hvilka för "Stjerngossen", som ännar att sprida sig bland massan, äro af stor vikt. Slår man t. ex. en tjurskallig bonde ett godt slag "på käiten" (inom parentes bör anmärkas, att de s. k. bildade klasserna för sig behållit "kanden"), så är han af denna di-rekta bevisning långt bättre öfvertygad än om man på omvägar sökt visa honom, att ute-blifvandet af en örül är omöjligt.

Vi öfvergå derföre till vårt direkta be-visningssätt. Dervid är det nödvändigt, äfven med risk att för en eller annan upprepa nå-got förut känt, att påminna om betydelsen af Stjerngossarnes uppträdande och kring-vandring. Vägledna af den stjerna, som från

julnatten klart strålade öfver Kristi vagga i Bethlehem, ditkommo trenne vise män eller konungar från fjerran land för att offra och tillbedja. Denna händelse gaf naturligtvis en osökt anledning vid början af katolska tide-hvarvet till en kyrkofest, hvarvid trenne pre-ster föreställde de tre vise männen. På det dessa ej måtte sakna de nödiga skänkerna, hopsamlades alltid sådana förut af församlin-gen. Denna religiösa plägsed urartade så småningom och förföll med tiden endast till ett almöseupptagande, hvilket verkställdes ge-nom tågande från gård till gård. Storleken af "häfvorna" måtte dock med tiden hafva betydligt atagit eller ock presternas öfriga inkomster eller rikedomar anseeligt ökat, ty så småningom lemnades indrivandet af denna "sportel" till den lägre kyrkobetjeningen. Vid lutherska tidehvarvets ingång hade ceremonien så urartat, att den förlorat sin religiösa betydelse och skildes från kyrkan. De van-ligtvis fattiga djeknarne, hvilka ej hade nuti-dens storartade stipendier att vinka på, upp-togo den då och beredde sig derigenom en liten hjälp till julen.

Sedan äfven djeknarne fått litet bättre vilkor och öfvergifvit detta tiggeri, upptogs den gamla festen af de yngre bland sjelfva folket. Den har nu nästan förlorat hela sitt skaplyne, men genom sekler har den dock behållit naturen af almöseupptagning. Den text, som nu brukas vid uppörandet af det lilla skådespelet, skall vara en tradition från forna dagar, men har under tidernas lopp, så blifvit lappad och tappad, att det hela är yt-terst osammanhängande och oredigt. Dess-utom börjar nu oflast Stjerngossarnes vandring redan på julaftonen och fortsättes ända till tjugonedagen. En orsak till detta framflyt-tande torde man kanske kunna söka i tidsan-dan och de förbättrade kommunikationerna. Man har kanske rasonnerat som så, att ha-de de tre vise männen haft jernvägar och ångtartyg till tillgå, så hade de framkommit till Bethlehem redan på julaftonen och ej först på trettondedagen — vår tids vise män (eller de som skola representera sådana) hafva dessa snabba kommunikationsmedel till sitt förfogan-de, alltså böra nutidens Stjerngossar hinna fram för att uppträda på sjelfva julaftonen. Hvilket skulle bevisas.

Sedan vi sålunda sökt besvara den först uppställda frågan, låta vi vår Stjerngosse pre-

sentera sig för publiken. Skulle hans tal vara "osammanhängande och oredigt", är ju sådant fullkomligt i kostymen och utvisar hans natur af äkta, veritabel Stjerngosse, hvilken dess-utom framskyntar i den lilla tribut af 25 öre, som han upptar af sina läsare.

Kan Stjerngossen under den ingående stora högtiden förströ någon åt allvarligare sysselsättningar ej upplåten minut, kan han blott tillvinna sig ett enda godt skratt af hvarje sin läsare, så har hans uppträdande ej varit förgäfves. Han har då fyllt sin bestäm-melse. Med dessa små anspråk går han nu ut i världen, helsande sin publik med den i våra dagar vanliga "stjernvisans" början:

"Goder afton, goder afton, båd herre och fra!
Husbonde, matmoder var lustig och glad!
Vi önska eder alla en lycksalig god jul —
Ifrån alla olyckor bevare er Gud!"

Läkarsällskapets årshögtid.

Efter hvad vi vilja minnas att förut i denna tidning blifvit öfverfördt firade Läka-re-sällskapet i slutet af förra veckan sin sedvan-liga årshögtid, vid hvilket tillfälle sekretera-ren höll ett föredrag, hvaruti han på ett klart och lättfattligt sätt redogjorde för de olika sjukdomar och åkommor, som för närvarande äro de förherrskande. Innehållet af hans fö-redrag var i korthet följande: Det råder för ögonblicket en allmän sjuklighet i världen; från alla håll klagas öfver att tiderna äro då-liga, och man har ännu ej lyckats påfinna något medel hvaraf en grundlig förbättring kan vara att hoppas. Sjukligheten har gripit så omkring sig, att man knappast någonsiades mera påträffa ens friskt mod. Industrien är nedlagd på pinobädden och lär ej så snart komma att resa sig igen; den har erhållit ett djupt sår och man kan ej finna nog bomull till charpie för detsamma. Industridkarne dansa ej heller på rosor, bal-tiden är förbi; men i samma män öka sig lasterna och spinnhusen öfverflyllas. — Vårt lands riksdagsmaski-neri lider af ålderdomssvaghet och dess för-stockade natur kan ej ens hjälpas af olja. Sjuklingen kan ingalunda klaga öfver brist på motion, men dess konstitution är förderfvad, och på bättring är ej att hoppas för än den sjuke kan komma i tillfälle att hålla sig inne på kammare. Riksdagsgubbarna må ej heller för väl: de konservativa hotas af att blifva slagna med blindhet, åtminstone lida de flesta af grå starren och bland de liberala återigen grasserar rödsoten. — Vid krigsakademien å Karlberg är numera allt godt och väl sedan sex vildbasare, hvilka plägs af appoplexi, blifvit från läroverket relegerade. — Å flera af Europas Börser ha betänkliga fall af svin-del uppenbarat sig och statspapper samt ak-

En julresa.

Skizsk ut verkligheten.

Måhända skall läsaren ej i lika hög grad som författaren intressera sig för hjälten i denna anspråklösa julberättelse. För att likväl visa att han ej helt och hållet bör förbises, må följande fakta tala.

Af naturen utrustad med ett yttre som, en-samt det, är tillräckligt att väcka sensation bland de sköna artisterna på Göteborgs enda café chan-tant, hade vår hjälte genom ett träget studium af de effekter, som genom samma yttre kunna frambringas, blifvit en högst anmärkningsvärd personlighet. Vi våga tillochmed påstå, att han ej ens skulle behöfva den binocle med fönster-glas, hvilken pryder hans näsa, för att se ut som en man ur de högre kretsarne. Långt derifrån! Se blott — ett bevis bland hundra på mannens elegans — på den ytterrock hvarti han under vaktparaden poster sig på Gustaf Adolfs torg! Tyget är en förvirrad fantasi af några klädes-väfvare och snitten ett sublimt vansinne af skräd-dare Josephi. Den grace hvarmed Tråboms handsbeklädda hand för den herrligt doftande

"äkta importerade havannacigarren" till och från hans af ett sjelfbelåtet smående krusade läppar, låter ej beskriva sig. Herr Arthur Tråboms nobla jag återfinnes i nästan alla de skåp, hvarti stadens fotografer exponera provven å sin mer och mindre utvecklade talang. Här siter han världslost tillbakalutad i en beqväm stol, der står han uppsträckt i hela sin majestätiska glans, stödjande sin med ringar rikt prydda hand mot något som skall föreställa ett altare; här ser man honom i sin eleganta öfverrock med den hos de dansk-franska hattmakarne S. Rothenborg & Co nyligen köpta, som en sol glänsande hat-ten med en älskvärd värdslöshet nedtryckt öfver det lockiga håret, der återigen i full skarpskytte-uniform (ty, vi ha glömt att säga det, vår vän Tråbom är äfven skarpskytt), — alltid lika älsk-värd, lika "söt". Mången gång har Tråbom, stående ett litet stycke ifrån ett sådant skåp, observerande utan att observeras, med välbehag åhört några unga damers smickrande omdömen om hans andra jag inom glas och ram; visst kan väl detta synas litet fåfängt, men herre min Gud, en sådan fåfånga är väl ursäktlig hos en ung elegant, ett salongernas lejon, en man som känner sitt värde och som dansar som en engel, eller — än bättre — som herr Beyerle junior.

Min Gud, om en sådan man ville gå upp på Blomska balerna!

Men Arthur Leonard Tråbom föraktar de lätta eröfringarne, såsom vi ock alla böra göra. Beklagligtvis förhåller det sig ej på samma sätt med de svåra. Men detta hör ej hit. Det skulle vara en så mycket oförlätligare indiskre-tion att tala om hans triumfer, som vi just nu böra tala om hans fastmö, Laura Spraking, en flicka som Arthur Leonard Tråbom älskade dub-belt mot alla andra qvinnor, som kommit i hans väg. Och intet under. Att ega henne, det var att ega en half million; att förenas med henne det var att på samma gång äkta 600 tunnland öppen jord och 150 vinterfödda nötkreatur m. m., m. m.

Egendomen, som på ett så skönt sätt kompletterar Laura Sprakings behag, heter Solberga och ligger i Nerike. Den eges af Laura Spra-kings mor och förvaltats af dennas nuvarande make, en liten tysk vid namn Schwulst.

I förbigående må nämnas att Schwulst, som i sin ungdom var en vild republikan, måste fly från "Das Grosse", emedan han vid ett högtid-ligt tillfälle inspirerad af sin lågande frihetskärl-lik och sjuutton seidler bier höll ett rabulistiskt tal, som kom till hans suverän, furstens af Reuss

Schleiz öron. Det gör oss ondt att säga, men fru Spraking förälskade sig sedermera i honom och skänkte honom sin person samt besittningen af Solberga, tills Lauras blifvande make en gång skulle reklamera det som sitt.

Men återvändom till Tråbom. Han har blifvit förlovad med Laura — på hvad sätt kan vara onödigt att här berättas. Det är redan ut-lyst för dem båda och Tråbom står i begrepp att resa upp till Solberga för att mellan jul och nyår fira bröllopet med Laura. Januari, årets dystaste månad, var beräknad att bli deras smek-månad, och vinterkölden skulle glömmas för vär-men af deras kärlek. Bröllopskläderna voro i ord-nung och Tråbom hade, efter samvetsgrannt öf-verbärgande, beslutat sig för och instuderat de olika attityder han under bröllopsceremonien skulle intaga.

Dagen före sin afresa fann Tråbom, att han borde anskaffa sig en prydligare kappsäck än den han förut hade. Han gick till en butik der sådana funnos till salu. Efter någon tvekan köpte han en, betalade den och gick sin väg.

Straxt innan han uppgjorde köpet, inträdde i butiken en annan person. Denne var en nä-stan lika elegant personage som Tråbom sjelf, oberäknadt en lindrig skiftning i couleur de snusk,

(Ligg. Fol. Br.) Tid SV Jul 501

10. 25 2054

tjer ha gripits af fallandesot; jernfeber och bränvinsgalenskap grassera äfven och vaxelfeber hör till ordningen för dagen. Behjertade män finnas dock städes som veta att handla i rätta ögonblicket, och härigenom har mången svår kris genomgått.

Kasta vi en blick på Europas länder skola vi finna att hälsovården äfven der skötes på en höft. Ryssland har knappast ännu kunnat repa sig efter sitt besök hos den sjuke mannen, och lider dessutom af invärtes bränningar och slitningar. Det är dock segt och dess lif-egenskap dör ej så lätt ut. Några elaka finnar generar det väl stundom, men dessa äro dock af jembeförevis oskadlig natur om de behandlas med lätt hand och ej tryckas alltför mycket. Dock är det ingen fara med en patient sådan som denne, hvilken ej hesiterar för att taga in hvad som helst, ja, hvars lusta i detta hänseende knappast känner några gränser. Flera gånger då den ryska statskroppen erhållit djupa sår har den sökt ställa sig in hos sin grane uppe i nordvestra hörnet för att om möjligt kunna komma åt några lappar, men städes mötts af det svar, att man ej borde söka stanna i förbindelse hos hvarandra. — England lider af förstoppning och har åter börjat fösta sina förhoppningar på Kina, fast detta medel är svårt att taga in. Hungersnöd står för dörren och folket saknar tak öfver hufvudet, ehuru det vill synas som skulle ingen behöva blifva husvill, der sådana öfver- och underhus finnas. — Italien har på sista tiden drabbats af slag på slag och plågas af ett hjertlidande. Frankrike har visserligen på ett otvetydigt sätt visat sitt deltagande, men man anser att landets sår troligen ej kunna läkas utan engelskt plåster. Det onda sitter i Rom, hvarest det underhålls af en elakartad spansk fluga. Po-dager inställer sig som oftast. Något friskt lif kan dock aldrig vara att påräkna, sålänge man från några håll emottager det nya konungariket så att säga med varma servetter, men från andra återigen städes möter det med kalla omslag. Rom är, som ofvan nämndes, alltför besatt och skall förlifva det ända tills man lyckas förmå sfinxen i Paris att ordinera något afförande medel. — Turkiet har gikt och nödgas fortfarande begagna ryska bad. — Tyskland är hvad man kallar hängsjukt och torde endast kunna repa sig genom någon lyckad sympatikkur; tilläventyrs kan någon af dess kurfurstar påhitta en sådan. — Österrike stärker sig med Wien och i Bayern tar man öl för ärenden, kanske sluta likväl båda med att dö i vattensot. — Frankrike har blifvit blindt på båda ögonen och går liksom i ett champagne-ryk. Kejsaren sorjer dock för att en liten åderlätning allt då och då, när behöfvat så påkallar och blodet stiger folket åt hufvudet, ej saknas. Man håller god min och biter i Paris-äppet fastän det är surt; det torde dock ej vara omöjligt att den goda minen en vacer dag förvandlas till en god mina, och då lär ej en viss person kunna undgå att göra en liten luft-lustresa, hur spränglård han än må vara, och hur han än må förlita sig på att ha "Cesar och hans lycka ombord."

Talaren redogjorde utförligt äfven för de öfriga europeiska ländernas helsostillstånd, speciellt påpekande att man mätte bäst i Nederländerna, men vi hafva redan varit alltför vidlyftiga i vårt referat och vilja därför spara redogörelsen för återstoden af föredraget till ett kommande nummer. Vi anse oss dock böra nämna, det talaren slutade med en kortfattad historik öfver helsostillståndet på platsen, hvaraf inhämtades att de flesta af stadens kaffesyrstrar lida af en slags kopp-epidemi jemte sockersjuka och en kittling i gomen, som retar till "tårar", att ungdoms- yra i flera fall urartat till magsyra, att många personer lida af utslag, att vinhandlarne tagit sig till att alltför tråget anlita brunnskurer och att deras kunder börja få vatten-skäck samt slutligen att man hade anledning förmoda det Julen skulle komma att plågas af mask.

Göteborg den 24 December 1862.

Stort slädparti kommer att anändagen arrangeras af stadens yngre kalk-borgare, och skall envar af de unga med-borgarne köra för sin yrhätta. Under vägen serveras damerna med varma hvitlingar och söta ord af sina körsvenner. Målet för resan är en bättre mid-dag, som skall intagas på börsen, och vid hvilken hufvudanrättningen kommer att bestå af med-wurst. Om, hvilket ej är att förutse, ingen snö skulle finnas den utsatta dagen, in-ställes företaget. I händelse damerna ej blif-va alltför mycket medtagna blir det dans på aftonen.

Konstföreningen utvecklar under denna säsong mycken verksamhet. Den ena expo-sitionen aföser den andra och åter har en sådan i vanliga lokalen blifvit anordnad, hvil-ken allmänheten ej bör försumma att under helgen taga i betraktande, synnerligast om man derjemte tager i betraktande att afgiften för detta nöje är särdeles lägt beräknad. Bland de många vackra målningar, som denna gång blifvit utställda må företrädesvis näm-nas: "En Tjurskalle" af Koskult; "Foglar i bo" af Lärka; "Soldat som får prygel" af Plågo-man; "Lifvet i Dyrehaven" af Billig (till salu för godt pris); "Firmamentet" af Gude (mån-skensstycke); "Vy från Venedig: Marcusplåt-sen" af Larsson; "En kräckla" af Staf; "En stenhög" af Berg (tillhör en stenrik gross-handlare); "En äkarekamp" af Körbo; "Ett skott" af Lönnrot; "En ruin" af mamsell Borg; "En utmätning" af Zoll; "En korp" af mamsell Rabe (tillhör privatperson); "Ett vargpar" af Kär-ulf; "En bonde" af Lurck (till salu); "En tacka" af Bagge (hembjuden till konst-föreningen); "Vy från Svarta Hafvet", penn-ritning af Blöckstadius, m. fl. Dessutom pry-des denna exposition af en nyligen ur glömskans djup framdragen målning af vår ut-märkte naturkonstnär Hörberg, föreställande "ett döföra."

Ett störande uppträde egde härom-aftonen rum å teatern, åstadkommet af några unga män, hvilka kommo från en bättre mid-dag, hvarest champagne flutit i strömmar. Fridstörarne bragtes snart till tytnad, men kotteriet har sedermera blifvit kalladt: en Cliquot-Clique-Claque.

Sorglig ändalykt. I en socken å lan-det har den sorgliga händelsen inträffat att församlingens prost förtärats af sorg öfver den liberala anda som bemäktigat sig hans vid riksdagen vistande yrkesbroder. Då man en morgon i förra veckan kom in i hans arbets-rum var detta tomt, det enda som fanns kvar af prosten var en på golvet liggande vishets-tand och äfven denna var till en del anfränt. Må händelsen tjena till varning för dem, som visat sig hysa alltför mycken motvilja för framåtskridandets heliga sak.

Försvunnen gäldenär. I poliskam-maren anmälles för någon tid sedan att en här i staden bosatt person spårlost försvunnit utan att man varit i stånd att någonstades kunna påträffa honom. Man hade sig bekant att hans affärer kommit på obestånd och förmodade därför att han möjligen af ekonomiska be-kyrmyer tagit sig själf af daga. Mannen har emellertid nu återkommit till sitt hem, och det har visat sig att man till en del haft rätt i sina antaganden, emedan han setat försänt i skuld öfver öronen och derfor ej varit synlig.

Stadens museum, som med ständigt ökad intresse omfattas af allmänheten, har i dessa dagar fått emottaga en värderik gåfva, nemligen en stor räf, som påträffats bakom örat på en smålänning.

Te Deum. Nyårsafton skall en allmän tacksägelsefest firas af stadens läkare, jurister och en del embetsmän, till hvilken allmän-heten kommer att inbjudas. Kollekten som vid tillfället insamlas tillfaller arrangörerna.

Ordensutmärkning. I extra ordenska-pitel har Söderköpingsbaronen von Essen, hvilken, som känt är, numera dragit sig till-baka till sitt stamgods, blifvit utnämnd till riddare af Industri-orden och på samma gång

upphöjts i grefligt stånd. Hans vapensköld har äfven blifvit något förändrad och föreställer nu en Falk som Bär en hjälm.

Prejudikat. En af våra yngre författare inständes för någon tid sedan inför rätta af en äldre yrkesbroder i Apollo, för det den förre skulle ha gjort sig skyldig till en litte-rär stöld från den senare och "såsom sina egna begagnat hans skönaste tankar." Dom-stolens utslag har nu fallit, och har den an-klagade ej ansetts kunna till ansvar fallas, "aldenstund han i sitt eget verk återgifvit den andres tankar i fullkomligt oförändradt skick."

Nytt kommunikationsmedel. Vår tid är uppfinningens, och med tillhjälp af dessa naturens mångfaldiga krafter, hvilka verkningar menniskosinnet alltmera och mera förstår tillgodogöra sig, stiger civilisationen städes högre. Vi föranledas till dessa reflexioner af en ny uppfinning att begagna luftbalongen, hvilken hittills som bekant ej kunnat finna någon praktisk användbarhet, till kommunika-tionsmedel, och har detta till på köpet visat sig vara det snabbaste som ännu blifvit känt. Det är en ung tysk, von Windbeutel, för närvarande uppehållande sig i Paris, hvarest han blifvit högt uppburen såsom våra dagars öfvervägnaste utsegare, som man har att tacka för denna uppfinning. Densamma grundar sig på jordens rotation. Om man till exempel vill begifva sig till Amerika, upp-stiger man i balongen, hvilken genom en sinnrik mekanik när man vill kan hejdas i sitt lopp och fås att kvarstanna uppe i luften. Man avtackar nu tiden tills jorden hunnit svänga ikring så att man har Amerika nerunder sig, då man åter låter balongen falla, och så-lunda utan vidare ankommer till den plats man åstundat. Kejsaren har själf deltagit i en dylik resa. Han uppsteg jemte herr v. Windbeutel i balongen, och innan han visste ordet af befunn han sig — på St. Helena. Han förklarade själf sin förväning öfver denna snabba färd, och stod vid nedkomsten som fallen från skyarne. Det förlöjdes ej huruvida han begagnat samma kommunikationsmedel för att återvända till Frankrike, eller om han tillsvidare kvarstannat på ön.

Guttapercha-mannen öfverträffad. Våra läsare torde ännu erinra sig den lille gutta-percha-man, hvilken för något år sedan här-städes uppträdde under namnet Ben Raphilio, och hvilken tycktes ha mera af ben i sitt namn än i sin kropp. Denne syntes ha bragt sin konst till dess högsta fulländning, men vi finna nu af en utländsk tidning att i en stad i Tyskland för närvarande en atlet visar sig, hvilken utför hittills oerhålla experimenter. Icke nog med att han rullar ihop sig till ett klot, kastar sig själf flera alnar upp i luften med högra handen och tager emot sig med den venstra, utan till slutnummer utför han det förvänningsväckande konststycket, att stieka in sina ben i sin egen mun och derefter ned-valja sig själf, hvarpå mannen försvinner.

Rättelse. I vårt senaste nummer före-kommo under rubriken: "dräpligt mord på en engelsk dam" orden man har lyckats komma "missödadaren" på spåren, hvilket i stället bort heta "missödadaren", och torde detta tryckfel godhetsfullt före genomläsandet observeras.

Breflåda.

Dagens strängt anslidande utrymme hindrar oss att intaga en mängd värderika insända ar-tiklar, hvilka vi dock skola meddela i vårt nästa nummer.

Rättegångs- och Polis-saker.

Poliskammaren.

Barberaren Twälinder stod för kort tid sedan in-för polisens dombord tilltalad för att ha dragit knif och skurit en person i ansigtet. Mannen, som visade sig vara en riktig knif, ville först ej tala ur skägget, men förmåddes slutligen, sedan polismästaren väddat till hans pliktänsla, erkänna anklagelsens riktighet. De argumenter han framdrogo till sitt försvar voro emel-lerlid så slipade, att han lyckades öfvertyga polismä-staren, det han aldrig haft för afsigt att göra käreanden illa, utan snarare raka motsatsen. Äfvensom att den skada som den senare tillfogats i själva verket ej varit något annat än ett liter rakmärke. Då käreanden ej gjorde några vidare påståenden fick saken förfalla, se-dan polismästaren likväl först tvälvat till barberaren litet, och rådt honom att framdeles ej göra sig saker till en dylik försäelse.

Samma dag foretog förhör med vedsågaren Bock, tilltalad för att från en gård, der han varit sys-selsatt med vedsågning, ha tillagat sig en större quan-titet ved, hvilken han sedermera afyttrat å en krog i staden. Äfven i detta mål gick den anklagade fri, emedan han sade sig endast ha följt den föreskrift som gifvits honom, att icke allena hugga veden, utan äf-ven säga den på ett par ställen, hvilken befallning han ansåg sig ej punktigare ha kunnat uppfylla än som skett.

Julmorgonen har blifvit anklad för inbrott, men lyckats lägga sin oskuld i klar dag, sedan målet likväl först blifvit renitteradt till högre rätt.

Från Landsorten.

Från *Trosa* berättas att en af stadens förmognare borgare gifvit en lysande middag för taxeringskomitén der på platsen, emedan dess medlemmar varit de enda som någonsin förstätt att rätt uppskatta hans förtjen-ster. — "Såsom bevis på den tråkighet som särdeles under vintern är rådande", säger *Marstrand's* Dagblad, "kan anföras, att tillhockande snö nyöfda barn plågas af hemlängtan." — En bonde i *Kongsbackartrakten* som länge varit grubblande och fantiserat på religiösa ämnen, påstår sig ha sett hin häle så tydligt, att han skulle kunnat måla honom på väggen. — Från *Upsala* berättas att föräldrarnes till de barn, hvilka åtnjuta un-dervisning i katedralskolan, beslutat att till julen för-ära rektor Annerstedt, som lär vara en passionerad hästvän, en präktig *stat* till belöning för det nitiska sätt hvarpå han vet att handleda de unga. Nämnde rektor har för elevernas behof från sin broder, bisko-pen i Strengnäs, forskrivit en större samling s. k. sträng-näsknappar. — Borgmästarens i *Skånör* hustru har hastigt af döt; i går lade den sorjande äkta man-nen sin skatt på kistbotten. — *Trelleborg:* Sorgen har med sin svarta hand gripit in i en af stadens mest aktade familjer. För ett par veckor sedan föll nemli-gen stadens sotare i sjön, blef dock lyckligen åter upp-tagen, men kunde ej komma sig utan har, efter att någon tid ha varit bunden vid sotsängen, aflidit i vat-ternot, en följd af det öfökat badet. — *Falsterbo:* Lugnt och stilla som vanligt; om ej en större stöld af matvaror under veckan egt rum, skulle polisen insett mål ha haft att handlägga. — I *Borås* har arkitekter-ning börjat för anläggande af ett knall-gasbolag för astadkommande af bostäders uppdelning under små-killa vintrar. Teckningen knallar och går bra.

Från Utlandet.

Den italienska frågan kan ej komma på klara fötter. Páfvens liktornar tryckas fortfa-rande af den italienska stöfveln, hans vän och beskyddare Napoleon pågas af en toffel, som han ej kan blifva qvitt, och så länge det är der skon klämma, kan det ej gå amoriunda än som det går. — Det nya kabinettet i Turin har utfärdat en note, enligt hvilken den gamla satsen: "alla vägar föra till Rom" förklaras ej hålla streck. — Österrikiske finansministern har insjuknat i en svår och betänklig kassa-feber; flera utmärkte engelska läkare hafva tillkallats och ha dessa ordinerat att den sju-ke dagligen bör dricka mynt-thé. Landets läkare se snedt på frimlingarne, och alla tek-ken tyda på att det ej är rätt kontant dem emellan. Den menskliga konsten lär dock in-ter kunna utträtta, en ministerkris förestår, och man befärad att sjuklingen nödgas komma att återgifva jorden sitt lät. — En i Wien utkommande ultramontan tidning yttrar i ett af sina senaste nummer att "kung Frans Bomba är fästad vid Italien med starka band." I sanning skada är att detta ej är sant, och santt är, att detta ej vore någon skada. — Den utmärkte tenoren Wachtel, har stadd på genomresa, blifvit fångslad i Wien på befäl-ning från högre ort, emedan man af flera tid-ningar förnummit att han eger mycken metall i sin bröst. — Kurfursten af Hessen har ut-gifvit en afhandling om gymnastiken, med synnerligt afseende fästadt vid benrörelser, hvilken lär vara af spännande intresse. Sam-

som utmärkte hans linne. För öfrigt var hans frisyr öfverlägsen och doftade högst berusande.

Sågon så godt med ens, att mannen egenat sitt lif åt hårfrisörens och barberarens sköna konst.

Äfven han skulle göra en resa. Han äm-nade att slå sig ned i Mariestad för att snygga upp innevärdarne derstädes.

För sin resas skull behöfde också han köpa en kappsäck. Hans väl föll på en som var all-delns lika med Tråboms. Han betalde den i reda penningar, han som Tråbom, och aflägs-nade sig derefter för att sända en yngre med-broder i konsten, en barberarpojke, efter kapp-säcken.

Tråboms vänner, och han egde af det sla-get många, hade den dagen bjudit honom på middag för att fira hans afsked från det ung-karlslif, hvars förnämste representant han inom deras krets varit. Festen gafs på börsen och var vännerna, Tråbom och lokalen värdig. Med dessa ord tro vi oss ha sagt allt hvad som kan sägas. Vinerna — genuina franska, spanska och andra viner — flödade; äfven skämtet, genuint börs-skämt, flödade. Och hade Bacchus, då festmå-ltiden på aftonen slutade, sett ned på sitt verk,

skulle han sagt att det var ganska godt. Vi veta ej om han så gjorde; men hvad vi veta är att ingen annan var vaken, för att i synlig måtto åskåda herrarnes hemvandring — ing-n annan än några ensliga nattväktare, som inkrup-na i sina värddadsbjudande kapotter, med en blandning af melankoliskt intresse och tvekande pliktänsla betraktade de i alltför starka bugter gående herrarne.

Temligen oklar i hufvudet akte Arthur Leon-ard Tråbom följande dag ned till bangården. Man behöfde på den tiden, för att komma ned jernbanan, ej att spöka upp så bitida som nu, och väl var det, ty elj-st skulle vår hjelte ej haunnit att i den nya kappsäcken inpaka sin eleganta brudgömsdrägt och allt annat magnifikt som han skulle föra med sig. Bland det öfriga äfven åtskilliga utomordentliga julklappar. Nu gick det dock bra, allting blef medhunnit. Kapp-säcken inlemnades i godsmagasinet och blef vederbörigen försedd med nummer; Tråbom köpte sig biljett och steg upp i en kupé. I nästa minut sattes taget i gång, och Tråbom ilade med en hastighet af fyra mil i timman mot akten-skapets lycka.

Vår hjelte anlände till den jernbanstation som låg närmast Solberga. En vagn värdig

Tråbom och snitten på hans kläder, väntade hon-ner der. En furste har aldrig värdslösare ka-stat sig upp i en sjuglasvagn än Tråbom gjorde i hr Schwulsts, den blifvande fru Tråboms stuf-fader.

Vi behöfva gudskelof ej beskrifva den scen, hvarest Tråbom emottogs på Solberga. Många ha själfva upplefvat en sådan, och de som icke ha det ha dock åtminstone varit i tillfälle att bevitna dylika, ty våra unga fästörer, före för-lofningen så blyga och timida, uppenbara efter densamma kärlekens saligheter med en öfver-behållsamhet, som på en gång rör och öfver-raskar.

Vi återgifva ej heller samtalen emellan de båda älskande, samtalt, föga begripliga för icke älskande, huru många interpunktionstecken Laura Språkings röda läppar än satte i meningarne.

Ehuru denna berättelse i själva verket är en kärlekshistoria ha vi nemligen, pris ske gud Amor, i densamma bra litet med kärlek att göra. Skickelsen gick mot sin fullbordan på vägar, som en sannskyldig romanförfattare sällan beträdrer. Men som vi åtagit oss att förtälja hr Tråboms öden, må det tillåtas oss att följa dem, äfven ifall de, såsom nu är fallet, leda oss tillbaka till

det högst oromantiska föremålet: vår hjertes kappsäck.

Det var några dagar före jul. Man hade julklapparne redan i ordning. Laura Spraking hade tagit sista styngtet på det broderi, hvarpå hon med trogen håg hela hösten sömmt af sin Tråbom. Hon ansträngde nu sin lilla hjerna för att utfinna någon riktigt qvick och sinnrik julklappsvers. Tusen små täcka versstumpar sammanskrifvos och förkastades. Slutligen ha-de hon funnit en hvarmed hon var nöjd; ar-betet var en konstrikt utförd sammetsrökmossa, sömmd med blå silfver, guld och silke, och ven-sen hade följande lydelse:

När utaf mat och dryck med mer
Du tagit har till bästa,
Och slår dig i din gungstol ner
Att njuta dia siesta —
Du tänker en havanna då,
Dig i din nattrock böljer,
En mössa du ock hafva må,
Som dina lockar döljer.
Derför dig skickas denna nu,
Tag prydnaden för pannan,
Slit ut den, när jag blir din fru
Skall du nog få en annan!

me höge herre, som är en ytterst skicklig ryttare, lär ha inventerat en säkerhetstöm för lålar som gerna vilja slå bakut. — Som beaktant är Kurhessens regent förstätt förvärfva sig en synnerlig respekt hos sin närmaste omgivning. Han nöjer sig ej heller med att hålla dem *tummen* på ögat, utan begagnar härtill en *hel fot*, utgående från den grundsats, att den som skall ha hand om ordningen ej bör lägga fingrar emellan. — Den till privatlivets lugn återvände f. d. konung Otto af Grekland har under en jagt i trakten af München utmärkt sig såsom den förmånsta skytten, och har derföre af staden München fått emottaga en präktig sillverpjes föreställande en ledig tron med följande inskrifption:

Binden som brnist de kunna ej jagas, — Korset med tälmad näste dock dragas. Storheten älskar ju ej att beklagas. Kraften, den verkliga, kan ej försvagas. Skönare är dock att äga än jagas. — Bättre det smakar att jagas än jagas!

Godä exempel verka välgörande, och sålunda har exkonung Frans äfven nu börjat rycka upp sig ur den melankoli, som på sista tiden gripit honom. Han tyckte sig stå så ensam sedan hans trogna följelagserska tagit sitt parti och dragit sig från världen, och han funderade, äfven han, en tid på att följa Hamlets råd och gå i kloster. Inträffade så katastrofen med kung Otto, hans trogne själsfrände i Grekland. Forsynen hade sett till Bomba i hans nöd och tyckt att det ej var godt att mannen var allena, och derföre äro de nu två som dela samma lott. Som sagt, Neapels f. d. beherskare har börjat ruska upp sig. Han har samlat omkring sig en kärntrupp af unga, iriska män, så kallade *Fransmännen*, hvilka pröfvat litet af hvarje och ej hesiterar på något, och dessa öfvar han dagligen i riderliga lekar. Ej att han af dem ämnar göra några nya korsriddar, i spetsen för hvilka han vill draga ut och kämpa för *trons* skull; detta är ingalunda hans afsigt, fastän dessa tappra hjeltar gerna på korskvägar utföra sina mandater. Det lilla bandet har nyligen verkställt en mästarkupp i sitt slag, i det dess medlemmar, ifrån det allt durplägen, på öppen landsväg sökt förmå en resande att

till dem utlemna sitt pick och pack för att tillätta hästens börda. Deras chef, herr Frans, lär sjelf ha närvarit vid tillfället och visat sig mycket deltagande.

— Det säges att kardinal Antonelli tillskrifvit förordningen ett bombastigt bref, deri han förklarar sin belåtnhet med hvad som skett, och loftar att herr Frans i sinom tid skall blifva kanoniserad för sina många och stora kardinaldygder.

Telegrammer.

STOCKHOLM d. 24 Dec. Här smörjer man sig till Julen med hummer och ostron; på de senare är så riklig tillgång som om de växte på träen. — En stående teatertrupp lär komma att sätta sig ned i Göteborg. — Riksdagsgubbarne gå på i ullstrumporna. Från teaterdirektörerna i landsorten kommer utlåtande i representationsfrågan att infördras. Motion om Julmarknadens indragande har gillats af alla stånden.

LANDSKRONA d. 24 Dec. Just nu aflossades larmsignalerna från fästningen med anledning deraf att en listidsstånge rymt för fyra veckor sedan.

HAMBURG d. 24 Dec. Allas vår moder jordens tillstånd är som vanligt rundt. — En stor del lotterikollektörer har ingifvit ansökan om att få anlägga ett filialkontor i Borussiastrakten, för att beredas tillfälle att utbetala de vinster som tillfalla i Sverige bosatta personer i Mark. — **ROM**: Påfven har utfärdat en Jul-bulla. Stor osäkerhet är rådande härstades; man vägar knappast tänka juljus af fruktan för att det skall komma tjufvar på dem. — **UNGERN**: Här går det hett till; Pest grasserar i Ofen.

Nu torde den gunstbenägne läsaren i denna lilla oskyldiga vers, hvare hopsättande kostat Laura en hel natts sömn, måhända vilja spåra en dubbelsemning, men på vår författarens kunna vi betyga att detta aldrig varit författarinns afsigt, ly då!

Atföljd af Laura Sprakings halfbror, en ung kadett som bar Schwulstarnes stolta namn och för öfrigt var väl bevandrad i alla slags tjufpojkstreck, gick Tråbom, medan Laura var inbegripen i en af sina poetiska funderingar, upp på sitt rum, för att äfven han stöka ifrån sig med julklopparne. Unga Schwulst skulle under detta göromål vara hans adjutant.

Med ett belåtet leende öppnar Tråbom kappsäcken, med full öfvertygelse om att kadetten skulle bli förbländad af allt det sköna han här skulle få skåda.

En något förlagad doft af essencer mötte de båda herrarna i samma ögonblick som locket till kappsäcken uppslogs.

Den syn som i detsamma utbredde sig för Tråboms öga kom honom att studsä. Ett helt pandemonium af mycket begagnade hårborstar, saxar, smörjiga pomadburkar, kammar, rakknifvar, tvälvar o. s. v. lågo huller om buller med några romaner, hvilkas band tydligt ådagalade, att om

Handelsunderrettelser.

GÖTEBORG d. 24 Dec. Väderleken har på sista tiden visat aktningssvärda bemödanden att så godt sig göra låtit överensstämma med Almanackans uppgifter. — Vinden, som att börja med var konträr, tyckes nu åter ha övergått till Osten. — Köld råder fortfarande mellan stadens båda tidningar.

I penningmarknaden är tillgången riklig sedan julstöket numer kan anses såsom i det närmaste överständ och affärsmännen således fått mindre ondt om tid; ty tid är ju, som känt är, penningar, och tidskillnad är något som åtminstone i alla handlande länder länder alla handlande till stort mehn.

I fraktmarknaden ha alla förättningar så att säga frusit inne; det är en brydusom tid för skeppare och de ha svårt att slå sig igenom, hvarföre de också nödgas lägga sig ombord med alla slags laster.

I affärsmarknaden ha förättningarna på sista tiden huvudsakligast omfattat Jul-varor för förbrukningen på platsen, och så kallade Nürnbergerkram har varit mest exponerad för den allmänna uppmärksamheten. Fördragen äro också betydligt mectagna. — På terminen ha afslutningar egt rum i stadens alla skolor, hvarst flera artiklar, isynnerhet utländska, betydligt deklarerats. — Nötlar har börjat blifva en huvudartikel.

I vaxelmaknaden har föga omväxling försports. På telegrafstationen äfvensom å stadens tapetfabrik har mycket gjorts i långa papper; i korta papper göres mest under hand. I fråga om papper är marknaden för öfrigt särdeles tryckt och har "Sjergossens" i detta henseende gjort hvad han kunnat. I statspapper eller s. k. bevakningshandlingar ha inga anmärkningsvärda fall inträffat. Herrar kortvaruhandlars af-läser i papper ha varit mycket invecklade. — Straxt eller herr Luifors' äfven började fonder visa en sjunkande tendens, men herr von der Osten söker så mycket som möjligt hålla dem uppe. — Barberarepoletter stå fortfarande i pari.

Spannå. För harpad såd är stämningen god, kanske mest tillöfve deraf att kölden hotar med att blifva stäng. I Korn ha skarpskyttarna gjort åtskilligt på sig; meningen har varit att spekulera i landning, men man lär ej ha vunnit sitt mål.

Brävlin har många affinärer från bord. I kväll komma otaliga snusposter att tagas på fisken under supen. En myckenhet har transporterats från glaskärl till oxhuvviken och liggare. En öfverlastad präst har kastat ankare i vår hamn.

Salt i förening med Peppar kommer i afton att finna stark konsumtion, också ha i de flesta lushall hela kar fulla blifvit inlagda; smaken för denna artikel är i fortändande stigande.

I Trävarumarknaden drager från-timmer fortfarande uppmärksamheten till sig, men man börjar förlora förtroendet för artikeln sedan det visat sig att den är intet att bygga på. I *påter* försörjes ingen liklighet emellan detsamma så lat blifva nedslagna, och svart är att lå fördragen upprymt. Rådningssplanor omfattas med beaktning, stöbar lika. Körande den utelöpande *scouletoken* torde snart närmare notifier kunna emotas från Rikets Ständers bank. *Bjelkar* och *Sjergoss* uppmärksammas vid Riksdagen. *I Buk-stäffer* spekuleras mest af små hand.

Bomull. Brist förspöjes öfverallt. Som bekant är ha de flesta Garn-tillverkare fått stoppa och stoppbomull är den enda sort som numera finnes att tillgå. Anmärkningsvärdt är att fastän fabrikerna stå stilla, spindlarne dock ej sakna tråd till sina väfvar. — Såsom bevis på huru lätt varan stiger förtjänar nämnas, att man med kranen vid skeppsbron nu lyfter dubbelt så många balar på en gång som tillföre. Spekulationerna i Bomull, som en tid legat totalt nere, ha sedan von der Osten med sitt balletsällskap anländt hit åter kommit på benen.

Fisk. Nu råder en utomordentligt stor liflighet och alla tecken ha på sista tiden givit till handen att det börjat luta åt Julen; längre fram torde dock innehållare af långa komma till korta.

Ris afvenledes vid goda för-rättningar; i afton komma flera partier på fat att inläggas. Det torde komma att ge sig i ändan huruväda artikeln fortfarande skall anses omväxling vid barnauppfostran. I Paris har det varit fråga om en märklig afsättning.

Socker, såsom varande en angenäm fördröelse vid grotatet, ha en mängd ströpostor för dagens behof funnit vidtomfattande efterfrågan. Ett parti Melis har under hand sålts för prima raffinad, men man har sedermera funnit det vara pulver. En spekulant, som inköpt ett större parti hvitetssocker, har blifvit bet på affären.

Tobak. Denna artikel håller sig fortfarande uppe i smaken, smus faller dock ovedersägligen mest på läppen. Flera personer, som inköpt mindre fördr af rök-tobak, ha stoppat. I Kentucky har man börjat transportera varan i pipor i stället för på fat.

Metaller. *Jern* har af stadens smeder blifvit omfattadt med varmt intresse och smideshandeln har tagit ett stort steg framåt sedan skriftvar börjat räknas såsom en huvudartikel; på senare tider har detsamma dock på åtskilliga ställen börjat visa sig mindre fast, tillöfve af någon brist som yppat sig i hjern-konoret. *Stål,* Fändrik, gammal vara, antyder god kredit och bytes ut runc-berg; finnen *Pacius* har i denna artikel gjort sjungande affärer. — *Koppär,* Kaffe, eller affärer fortfarande för fyllandet af alla karingars behof.

För öfrigt är affärsmarknaden stilla. Hos procentare ha dock större och mindre lån funnit omsättning, och ha dessa affärer ådragit sig stort om också ej väl-förjnt intresse.

deras egare var en man som älskade litteraturen, så hade han likväl ej tillfallit insett vigten af att den "hvilat i rena händer."

Unga Schwulst syntes till en början lika förbluffad som trots Tråbom sjelf.

— Drifver du härfrisörskret på lediga stunder? frågade ynglingen slutligen och kastade en kadettblick, värd fem dagars mörk arrest, på Tråboms väl ordnade lockar.

Vår hjertes enda svar blef en förbannelse, som skulle isat Lauras fina lemmar, ifall hon hört den.

Lyckligtvis var dock blott unga Schwulst närvarande, och kadetter äro van vid sådant. Han tog således ej illa vid sig för det, utan fattade i stället en af de små volymerna, som i broderlig endragt hvilade bredvid de väl insmordade hårfrisöringsapparaterna.

— Aha! en ganska förständig läsning för en fästman, anmärkte kadetten uppmanande.

Tråbom fattade boken. Den var af den store författaren Paul de Koch. Vår hjelte betraktade boken med förvirrad min och kastade den derpå med ett stönande i väggen.

Plötsligt tycktes han fattas af en ny tanke. Undankastande pomador och saxar, kammar och

Å dagens börs var begäret för Mark och Pand ringa, och torde detsamma alldeles upphöra då med nästkommande år det nya vigtsystemet träder i kraft.

Vexelkurser.

Öfverändrade noteringar.

Sjöfartsunderrettelser.

GÖTEBORG d. 24 Dec. Följande fartyg äro vinterligare härstades: Gal. Tuppen, skepparen Winge, destin. från Goole med korn till Hösäter. — Brigg. Kalifen, från Bagdad till Kalifornien; det är alldeles obegripligt hur detsamma kunnat blifva fördrifven ända hit till våra farvatten. — Sloop. Rättan, skepp. Gnager, från Ost-ände, med proviantersartiklar. — Skeppet Snöhattan, Isidor Wak, från Iseljorden till Waruland med is, har fått söka skydd i vår hamn sedan lasen botas att förstöras genom sjelftändning. — Banditen, von Skurk, från Waxholms fästning; skall här erhålla nytt boiven-bramsel, emedan ett dylikt förlorats vid klärerand af Nidingarne. — Båten Sparögonen, C. Illa, har på resa från Höganäs till Sealand stött på ett blind-skär och dervid skadat korgsluggarne, hvilka här skola undergå reparation.

Från redaktionens mångfaldiga korrespondenter ha följande notiser ingått:

Galensen Tarrahimmot, O. Låt, med klinkert och harpad såd, har varit utsatt för drift och måst ingå i hamn vid Krogenäs för att reparera. En munter lya hade lockat skepparen att styra falsk kurs; skutan är läcker.

Skonerten Oxen, kapten Råmare, från Koön till Koberg med satta leudar, har stött på vid Cap Horn och dervid erhållit skada å skansen, stångvindaren m. m.

Luskaturnen Vigiløren, kapten B. Dräglig, med krita från Bjerga, har stött på en inhemsk bank och der lyckats upptaga ett större lån, vid hvilket tillfälle dock några envisa griphumar medföljde, hvilka man sedan ej lyckats blifva qvitt.

Kaparen Satungen, kapten van der Hölle, har på resa från Helveten till Funtö med svaivel och elden, inkommit till Djefje skamflad.

Kuttern Dardanell, A. Blanche, från Dardanellerna, har måst gå till land för att reda sina trassliga upptåg.

Båten Grisilla, Olonman, har under grynt väder råkat på grund vid Galtörns-huvud och dervid fatt en läcka i aktern så att vattnet inträngt i kölsvinet; lasten, bestående af diverse matvaror, anses såsom förlorad.

Snack vid julbrasan.

Klokt beslut. En nyss på fri fot försatt stortjed stod utanför en characterahandel och betraktade med välbehag dess smakfulla inre. Såsom nyligen återkänt å samhället, hade han ännu ej fått rätt klart för sig på hvad sätt han skulle slå sig ut för framtiden, men nu tycktes hans i detta henseende dunkla begrepp plötsligen börja redas, ty instinktmissigt gripande efter sina i rockkåkans djup väl förvarade dyrkar numlade han för sig sjelf: "Jag hade väl god lust ändå att en vacker dag öppna en sådan här butik."

Valment råd. Kära bror, lägg dina vantar Ej på andra människors slantar, Tryter "kristen" hellre må Du i bordet slå dem dä.

Nöjaktig förklaring. Då markis Torre-Arsa i fjol vstades här i staden på genomresa fick han emottaga en hyllning af skarpskyttarkören, hvarföre han i några hjertliga ord från sitt fönster tolkade sin tack-samhet. En person, som just gick förbi stället och ej hade reda på hvad det var fråga om, sporde en skarpskytt om hvad som så tog den allmänna uppmärksamheten i anspråk. "Det är bara en *fönstermarkis*", blef svaret.

Lefnadsregel. Den människa som aldrig hjertligt skattat Och aldrig i sitt lif till darskan har skattat, Jag vördar henne — det är klart och gifvet — Men håller henne — trenne steg från lifvet.

Godt råd. En mager person beklagade sig för sin läkare öfver sitt skrala utseende och frågade om han ej skulle kunna gifva honom ett godt råd huru han borde bära sig ut för att blifva tjock och fet. "Res till England", svarade doktorn, "det torde vara det vigaste sättet för herrn att komma till Hull."

Ovanligt fall. Vid underrättelsen om den malheur, som träffat herr Ellfors med sällskap, då han vid sin senaste afresa härifrån höll på att gå till boten ute i skärgården, utbrade en person: "det är visst första gången en *elf-fors* ej kunnat klarera ett skär."

Orlofsedel. En ung man, af naturen ej synnerligt rikt utrustad hvarken i andligt eller kroppsligt henseende, hade försökt sig i åtskilliga brancher, men fans intet yrke som rätt ville öfverensstämma med hans anlag. Man bör probera allt här i lifvet, och vår man slog sig derföre äfven på bokbinderiet, men hans lättningsgåfvor hade just aldrig varit af sådan beskaffenhet att han kunnat bända sig vid boken, hvarföre han också snart fann att ojheller denna bana var den försynen för honom utstakt. Han kunde nemligen aldrig ära sig att vika arken efter pagineringen, hvilken förelöll honom särdeles inkrånglad, men deremot hade han uppnått en viss färdighet uti att falska de häftade

höckerna. Han erhöi derföre, då han för alltid vände klisterburken ryggen, följande vitsord af mästaren:

"I med- och motgång lika, Sin lyckas öfverman. — Han kunde icke vika, Blott falska kunde han!"

Hvad är fattig? Om man skyndsamt vill göra sin tonlett och tvålstycket under det man tvättar sig fur ur handen och under ett skäp, och då man ämnar rota fram det med en kapp i stället får fatt i en gammal äppleskrot.

Om man vid utgåendet om morgonen anser väderleken hotande och försör sig med paraply, men det sedermera klarar upp och man är nödsakad att släpa paraplyn med sig hela dagen.

Om man ljuder ett par unga damer på chokolad och bakelse på ett schweizeri, och då man skall betala kalaset märker att man glömt sin portmonnä hemma.

Om man har mycket brådtom och skynkar efter en tom droska, hvilken just som man ämnar stiga in tages i anspråk af någon annan.

Om man i ett sällskap uppmanas att berätta något roligt och uppdukar en anekdot som helt nyss outalats af en annan.

Om man i ett sällskap uttalar sig ofördelaktigt om någon som man ej personligen känner och den ärofrågavande personen just är närvarande.

Om man efter en god supé i ett vackert tal skall "å egna och sällskapets vägnar" tacka värdfolket, och man midt i talet får lilla.

Om man tänder sin cigarr, med välbehag sveper in sig i sin nattrock, slår sig ned i sin gangstol och ämnar läsa "Sjergossens", men i stället får fatt i ett gammalt nummer af Falköpings tidning.

Socket och Kanel.

En köpman kan aldrig blifva en god krigare; den senare önskar intet högre än att kunna förvärva sig "ager", då den förre endast söker blifva detsamma qvitt. Soldaten afskyr noterlag, köpmannen begagnar sig deraf med stor fördel.

— Menniskorna uppbygga bönehäns, för att i sin ordning genom detsamma blifva uppbyggda.

— "Allt godt kommer *öfvanifrån*", heter det; det är icke santt — *potatisen t. ex. kommer nedifrån.*

— Meteorologien är en otillförlitlig vetenskap, ty allt som den behandlar är gripet ur luften.

— Endast få konstnärer bli riktigt gamla, ty angripas de ej af sitt stråtvande för konsten, så angripas de — af kritiken.

— Ögat är en af de äldste och mest omväxlingfulla delarne af människokroppen; man bör derföre se sig noga före och ej kasta ögonen på alla vackra flickor, ty deraf kan uppstå kärlek, och kärleken förlindrar.

— En vacker hals är en stor prydnad, men den bör vara *fri*; ty intet är gemnare än att hafva t. ex. en argtint hustru eller tilläventyrs en tärgrig svärmor på halsen.

— Det gifves saker som snarare låta känna än beskrifva sig, till exempel — en örfil.

— Themis, rättvisans gudinna, har visserligen en välg i handen, skada blott att man lägger så litet vikt derpå.

— Tempora mutantur; fordom heter det att man kastade sin handske, nu för tiden slår man vantarne — i bordet.

— Engelsmännen likna bin ej blott för sin idog-hets skull, utan äfven emedan de negeras af en drottning.

— De penningar man vinner på spel kunna på goda skal anses såsom hittade, ty det är ju alltid någon som förlorar dem.

— Utan pengar kan man ingenting göra här i världen med undantag af — skulden.

— En lyktändare får aldrig vara snål om stegen. — Det är för besynnerligt, den som är *väl fram* blir oftast *tillbakasatt*. Likaså heter det att man skall tänka *innan* man talar, men likvis vara *eftertänksam*.

Konversations-salong.

Lasse. Hör du, Masse, du som i alla tider student modejournalen, kan du säga mig hvilken *drägt* som är gemensam för alla nationer?

Masse. Säg sjelf.
Lasse. Jo, det är *tvädräkten*.
Masse. Ja, men i så fall skulle ju alla människor lifva i en *drägt*.
Lasse (vresig) Krängelmakare!

Lasse. Inte santt, Masse, vi lifva i ett rusligt tidehvarf, det gifves ingenting mera att förtjena på.
Masse. Säg inte så, min bror, jag slysselsätter mig för närvarande med en uppfinning, hvarpå man kan förtjena hundra procent.

Lasse. Kors, hvad gör du då?
Masse. Jag klyfver tändstickor!

hade han dock tagit unga Schwulsts löfte att förtiga de löjliga detaljerna af upptäckterna i barberarens och hårfrisörarnes kappsäck, — ett löfte, hvilket den unge kadetten, vi äro glade att få erkänna det, höll till följande dag.

Beklagligtvis slutades ej vår hjertes missöden härmed. Kort efter hans afresa anlände till Solberga en ung löjtnant, kusin till Laura, som ej sett honom på fyra år, och den tju-sande martissionen lyckades snart på ett eller annat sätt, biträdd af den nuge kadettens förlöjligande berättelser om den Tråbomska hårfrisör-butiken, att ur Lauras flyktiga hjerta förfoga vår hjertes lysande bild.

Deraf kommer det sig att vår sorgliga pligt är att berätta, det Tråbom vid sin återkomst till Solberga blef mycket kallt emottagen af henne, som svurit honom sin kärlek. Himlen öde om det partiet någonsin blir af!

Plockgods.

Grafskrift. En gammal hederlig tysk, som länge vistats i Sverige, men aldrig rätt kunnat lära sig språket och i synnerhet hade stor svårighet att rätt begagnas kasus, utan stänligt blandade dem om hvarandra, erhöi vid sin död följande grafskrift:

I lifvets alla kasus han funn sig ganska rätt, Och lärde likväl aldrig att nyttja kasus rätt.

hårborstar, ref han upp en rock som låg närmast under allt detta.

Samma odör af gammal pomada från det blanksnorda tyget!

Plagg efter plagg ref han upp och ständigt samma upptäckter.

Det hela föreföll Tråbom så oförklarligt, att han antog alltsammans för att vara en elak dröm. Först då han, som redades af att se unga hr Schwulst skratta sig midt upp i ansigtet, åt denne nättade en dugtig örfil, men i stället råkadde att slå handen i en bredvidstående chiffonier, fann han af sveden i sin hand att alltsammans var blott alltför verkligt.

Hvad som Tråbom ej kunde förklara, det kunna dock vi. På jernbanestationen hade Tråboms kappsäck blifvit förveklad med barberarens, hvilken, som läsaren torde erinra sig, var alldeles lika vår hjertes. Hvad öde om träffat Tråboms i barberarens våld råkadde kappsäck kunna vi ej; troligen lär han väl aldrig komma att återse sin rättmåttige egare, med hvilken han tyvärr fick göra en endast helt kort bekant-skap.

Hvad var att göra? Brölloppet måste uppskjutas på åtta dagar medan Tråbom reste hit ned för att få sig en ny brudgumsklädnad. Förut

Lasse. Nå, vet du då hvad det är för skillnad mellan en vetenskapsman och en dansös?
Masse. Den ene är en karl och den andra ett fruntimmer.
Lasse. Dumbom. Nej, en vetenskapsman visar hvad han vet, en dansös deremot vet hvad hon visar.

Lasse. Vore jag riksdagsman skulle jag vilja väcka en motion.
Masse. Du, om hvad då?
Lasse. Jo, att procentare, som ju ändå ej göra annat än plöja med andras kalvar och utså från till olyckor och elände, hädanefter borde benämnas *Ocker-brukare*.
Masse. Frågan hänskjutes till behandling af ekonomikutskottet.

Anmälda Resande.

Hotel STADT GOTHEBORG: Akrobatinnan Lea Löss från Lemvig; herr Bon Courage från Sorgenfri; Hampus Tott och Lina Blår från Riga; Ulla Garn från Jutland; Oxhandlaren från Småland med Koru; Krutgubben Sal. Peter från Chili; Leksakshandlaren Jul. Bocken från Nürnberg; Landtmätaren Aln från Mälilla; Pos-Cessionanten Statlander från Hus och hem; Skådespelaren Suffer från Lucca; Brukspatron Nubb från Hammarby; Herr Osann från Dalkarleby; Byggmästaren G. Sand från Rödasten; musikns Klunkow från Strängnäs.

Lediga tjänster.

En bokhållare-plats blifver ledig att tillträda Annandag Jul i Amfiteatern i Nya Teatern. Vidare besked erhålles om biljetten märkt *301* lemnas till vaktmästaren, som träffas på stället.

Födde.

För släkt och vänner får jag härmed avertera min kära hustrus lyckliga nedkomst — från Galleriet s. 341. Söndagsafton vid 10-tiden, med mig själf under armen. Göteborg d. 23 December 1862.

A. SKÅDARE, från Hyllan.

Undertecknad får härmed glädjen tillkännagifva, att han sedan valen af kommunalnämnd lyckligen och till allmän belåenhet blifvit förrättade, numera känner sig som pånyttfödd.

GÖTE BORG. Stadsbo.

En välskapad Sons födelse i går afton få vi härmed glädjen tillkännagifva.

B. DAGAD. MINA BEHAG.

Sammanträden.

För afgörande om ritnings antagande för nya tomregleringen i Gullbergsvassen, torde stadens hrr tom-gubbar sammanträda nyårsaftonen vid midnattstiden.

Frågans vigt kräver att saken med allvar behandlas, hvarföre man hoppas att allt tomt prat så vidt möjligt är kommer att undvikas.

Bergmästare och Rån.

I och för afgörande om deltagande i åtskilliga tillnämnde Jul-nöjen, torde stadens resp. damer, om det låter sig göra, man-grannt infinna sig på förut öfverenskommen tid och ort.

KOMITERADE.

Offentliga nöjen.

BAL

med presenter anställes 2:dra Juldagen och Trettondedagen i nya Danspaviljongen i Hagaheden. Till minne af tillställningen utdelas vid midnattstiden jul-klapp öfver lag. — Entréen är billig i betraktande af den valuta som erbjudes. — Ingången blifver genom dörren vid stora trappan; om utgången är svårt att ännu kunna säga något med vissnet.

Obs. Endast jul-benta kavaljerer vinna inträde.

Välkänd såsom bal-arrangör, tror jag mig kunna försäkra att denna tillställning skall blifva lika blomstrande som trots någon i staden.

Direktör KNECHT, Hagahedning.

Kungörelser.

I enlighet med från Generalpoststyrelsen ingången besättning kungörelse härmed, att om än alla gamla märken blifva bestående, detta likväl ej gäller i fråga om Frimärken.

STYRELSEN.

På förekommen anledning tillkännagifves härmed att undertecknad ej slipar utan vatten.

KATEGAT, Gamml skåslipare.

Bok-annonser.

Nytt till Julen.

“Kärleken i regnväder”, en byhistoria af B. Auersch. Översättning.
 Våra dagars diplomati, skådespel i flera akter med noter.
 Duellanterna, af Danström, med stålstick.
 Handbok för fotresande, en vägvisare på livets bana af Gänge Rolf.
 Rim och Reson, julgrötspoem af Carolina R's.
 Den lille Julbocken, med skinnygg, komplett i ett band.
 “Matsedeln”, eller hvad bör du äta? smärre bitar af Valis Qualis. Snakfullt utstyrd.
 Om helor och halvor, arismetiska funderingar af Knaber.
 Sättmaskinen i gång, romance komponerad af en konstörvandt och tillagnad minnet af dansken Sörnsen, sättmaskinens upptäckare.
 Kröningmarsch ur operetten “På vägen” af stads,usteraren.
 “Stränga herrar regera inte länge”, Jubel-folk-sång tillagnad herrarnas Frans och Otto af deras f. d. undersåter.
 Med goda ting kommer man längst! En liten dom-saga för trätgiriga barn af en Dom-herre.
 Anden i naturen och — i elden, Stekspetsgenalogi af en mat-rättare.
 “Kom i min famn o. s. v.”, ny melodi till gamla ord af en vedsåtare.
 “Jag sjunger alt”, för sopran.
 En vinter i Norden, roman af Hacktänder, bunden i isband.

Qvinnans lif och mannens verksamhet, selsamning. En liten tilläggsuppsättning till den förut utkomna arbetet, med målarehand tecknad å fru M. S. Schwartz af “Hvita Fruen.”

Tillkännagifvanden.

Vid stadens Drosk-åkeri ombesörjes all slags Snål-skjuts, såväl på hjul- som medgång. Det tillnämnde Aktie-bolaget.

Den rörelse vi hittills bedrifvit för tillverkning af skjutvapen och ammunition, har från och med denna dag efter vänlige öfverenskommelse blifvit indragen. Vi anhålla att till längre fram få uppskjuta redogörelsen för bevekelsegrunderna härtill, och inskränka oss för närvarande endast till att nämna, det vår affär råkat på obeständ tillfölje af flera laddningar som gått förlorade genom oassurerade jagter, att vidare genom hagelskador stora förluster tillfogats oss, för att ej tala om afbränningar, hvarom hela luntor skulle kunna skrivas. — Vi anse det vara klokast att sluta medan tid är och ännu något öfverskott finnes; att söka-spänna hanen än högre skulle endast vara att spilla krut på döda hökar och blott tjena till att vända våra kreditörers vapen emot oss själfva.

Alla öfriga af nöden varande upplysningar lemnas af bolagsmannen Fyr. Skottland i December 1862.

Lägg Ann. G. Fyr.

Undertecknade, som städe haft lyckan falla i snoken, erbjuda sin tjänst att resp. herrskaper för att under julkalaset på bäst möjliga sätt söka förkorta tiden för gästerna. Vi äro vana att munhuggas, afskräckas ej af afven de mest blände infall och hafva genom våra goda egenskaper vunnit en sådan popularitet, att vi äro snart sagdt i hvar mans mun.

Vidare underrättelser om vår vigt och vårt värde har stadens speeri-handlare godhetsfullt lofvat lemma.

RUSSIN & MANDEL från Smyrna.

Besättnings skulder å båten “Kör i vind” betalas ej af Kapten

STICK I STAF.

På förekommen anledning få vi härmed tillkännagifva att vi fortfarande under oförändrad firma bedrifva vår rörelse samt allt framtent träffas uti Konstens tempel, men anhålla vi dock att blifva befriade från obehöriga besök.

Parnassen i Decemb. 1862. SNILE & SMAK.

Till Salu.

För en väl arbetad med beslag och silfverfötter försedd likkista önskas ett passande lik. Reflekterande erhålla närmare besked på stället i Jordväningen.

Ekonomie-frön

för slösaktiga landbrukare i Fröhandeln.

Utbjudes hyra.

För Julmarknaden finnes ett praktigt borgare-stånd att få hyra; vidare besked lemnas vid Riksdagen.

Ett godt stall, hvilket står under sträng uppsigt och är beläget invid stora stråkvägen i trakten af Harz, finnes att hyra. Närmare uttalande om saken lemnas af VIOL. Gamml spelman.

I en fredlig, lugn och stilla trakt utom staden, der aldrig några störande uppträden förekomma,

finnes att få hyra ett enkelt men troligt rum med högst egen ingång och hvilket kan tillräddas hur och när som helst.

Rummet erbjuder en särdeles fri och obehindrad utsigt och eger den förmån att det aldrig behöfver eldas. Det lämpar sig väl för någon ung studerande, emedan inga bulle-samma grannar stora dess stilla frid.

Vidare upplysning lemnas af gaslyktan i hörnet.

I tjänst åstundas.

Några statister med vana vid scenen kunna få plats vid Operan. Närmare besked om huru de sökande böra vara kvalificerade erhålles å Statistiska byrån.

Undertecknad, som anlagt ett tryckeri på landsbygden, önskar för detsamma en by-sättare, som är hemma i sitt fack.

Smörboden i December 1862. SUNDERS ANDLER.

Tjenstsökande.

En korpulent person önskar sig god plats hvarst han kommer. Vidare besked erfordras ej.

En i matlagning kunnig kökspiga önskar få forestå något spis-qvarter i staden eller förstäderna. Svar utbedes i biljett till “MAT-HILDA.”

Pass på och köp Julklappar till billigt pris!

Undertecknad, som med innevarande år ämnar upphöra med sin detaljhandel, försäljer till 100 procent under inköpspriserna, samt lemnar dessutom vid kontant betalning betydlig rabatt, hela sitt väl sorterade och numera i ordets egentliga bemärkelse utvalda lager af manufakturvaror, hvaraf följande nämnas:

Gaze i flera lysande färger, säljes pr kub.fot; isynnerhet att rekommendera till florshufvor.

Moltyger i särdeles mild färgton, ej det ringaste dur-aba.

Krino-lintyg af hampa; underbart billigt.

Afpassade klädningar med långt lif; outhärliga.

Tunna tyger, säljes efter kappmått.

Foder för både menniskor och kreatur.

Vacker domestik; denna artikel finnes ej stort förråd af.

Strumpor, af den sort som går mest, å 50 öre pr fot. Ett parti gamla Blåstrumpor; som länge hvilat på lager, och blifvit så förlegade att de troligen ej mera kunna finna någon förläggare, slumpas bort till hvad pris som helst.

Mitt lager af Spetsar är så rikhaltigt, att jag anser mig i detta hänseende kunna bjuda hvem som helst spetsen; af såväl Brüssels som Wadstenas mest spetsfunda fabrikanter tillverkningar finnes förråd.

Dessutom finnes en vald samling vackra stycken med stora faconer på slöt botten, äfvensom lämpliga påhäng för ljusa möbler. — För unga flickor finnes ett rikt urval förkläden passande för baler, spektakler o. s. v. Med ett ord sagdt, större förmåner än dem jag kan erbjuda kunna respektive kunder ingenstädes finna, hvarföre de, som vilja komma så billigt som möjligt från staten, uppmanas att taga mitt tygförråd i betraktande.

KARL N. SKRYTER.

Pelsar! Pelsar!! Pelsar!!!

(Prisbelönta vid expositionen i London i år.)

Ett stort lager Pelsvaror realiseras under kommande veckan till underpriser och torde allmänheten ej böra försumma begagna sig af det tillfälle som här erbjuder sig att göra ytterligt förmånliga inköp, helst som stark köld är att på nya året förutse. Min realitet är känd och öger den, som i något hänseende blir skinnad, rättighet att gifva mig hur mycket som helst på pelsen.

Herr MELIN,

Körs ner från Stockholm med Jernbantåg.

Stor Hjul-Exposition

är anordnad af undertecknad och erbjuder densamma allt väl sorteradt Hjul-lager höjer, såsom Hjul-smörja i bok-kärl, Nitar eller s. k. Hjul-klappar, Hjul-bössor af nyaste modell, m. m.

Axel Sprint,

Vagnmakare.

Obs. På samma ställe finnes ett litet täckt åkdon utan sufflett till salu.

Se hit!

Under den starka bifallsstorm, som uppstod häromdagen i teatersalongen efter en af orkestern utförd ouvertur, råkade förste valdhornisten att blåsa omkull och har sedan dess ej kunnat komma sig upp igen. Som orkestern, för att vara riktigt besatt, ej kan umbära en dylik medlem, varder härmed utbaserat att kompetent sökande till den lediga platsen snarast möjligt torde låta höra af sig.

Obs. Den som ej är riktigt uppblåst göre sig ej besvär.

PUMPALENSIA,

Sjöförsäkringsbolag i Sakerhamn,

med en grundfond af en million nedgrädda pund i engelska Bankarne, och som dessutom eger att disponera öfver outtömliga hjul-källor, försäkras genom undertecknad på god tro såväl fartyg som laster, hvarföre detta botenärliga bolag torde få rekommenderas till herrar skeppredares bevägenhet.

T. A. TÖRN, Bolagets Polismästare.

Gå ej förbi detta!

En ung hygglig man önskar en med samma egenskaper utrustad flicka till följeslagarinna genom lifvet. Sjelf hyser han de mest upphöjda äsigter om qvinnan, men har dock hittills ej kommit sig för med att välja en lämplig make. Många krokare ha likväl redan varit utlagda för honom, men i de flesta fall af sådana subjekter, som fått se sig om efter honom. Hvad nämner hans blifvande hustru här, kan på det hela taget vara honom likgiltigt, men han tillstår dock uppriktigt, att han skulle vara mest tjent med en gu i d-Mina. Svar torde lemnas i biljett till “L. SKÅREN”, med uppgift om hvar såväl den här reflektörer som vidare öfverenskommelser kunna träffas.

Pris-fråga.

Tvenne ryttare anställa en kappridning, hvarmed det vilkor är förknippadt, att den vinner, hvars häst sist når målet. — Huru bära de sig åt?

De byta helt enkelt hästar med hvarandra. GÖTEBORG. D. F. BONNIERS BOK RYCKERI.

Diverse.

En glad själ, praktiserad i konsten att lefva öfver sina tillgångar och i besittning af ett stort förråd öqviterade räkningar, söker med snaraste en gammal rik onkel, vare sig här eller i Amerika, försedd med läkrebetyg om svag helsa och behörig alderdomsskötlighet, hvars universalarfvinge han kunde blifva.

Obs. I nödfall kan onkeln äfven vara en tant, om endast ofvannämnda vigtiga egenskaper ej saknas.